

Měl jsem spíš požádat někoho zvučného, aby o Antologii Divokého vína něco napsal než se chválit sám. Je velmi nepravděpodobné, že by přítel napsal něco špatného o mé knize vzpomínek. Při jejich psaní jsem zneužil jména a díla 212 básníků, spisovatelů, malířů, humoristů a fotografů, kteří mi svěřili svá díla k publikování. Mnozí z nich mi odhalili svoje nejintimnější místa. Mnohé z nich se nechaly ošálit mými slovy a podlehly mi v milostném omylu – všechny prohlédly a rychle mě zase opustily. Prošel jsem jmenný rejstřík – rovných deset jsem napočítal. S tak kulatým číslem jsem tedy opravdu nepočítal!

A tak se vytvářela literární historie.

Nebýt vzájemného poblouznění nelze vyloučit, že česká literatura mohla přijít o několik skvostů.

Přiznal jsem Zuzanu Čechovou, jak by taky ne, s básničkou mám dvě děti a pět vnuků. Přiznal jsem i její předchůdkyni Nadu Stibitzovou, dokonce jsem otiskl naše svatební fotografie, čtyři Nadiny portréty a akty. Propadl jsem Heleně Pěkné a jejími verši potiskl metrky papíru, čímž daleko předčila milou Oldřišku Svobodovou. Připustil jsem, že i Vladimíře Čerepkové se zalíbilo sdílet lůžko s mojí psicí Creou. Popsal jsem veselou historku o zájezdu s Michaelem Janíkem a Mirkem Palečkem do Bruntálu a přiznal jsem, že mne do toho města přivedla touha po Dádě Janušové. Potvrdil jsem, že Dáša Havránková znamenala v mém životě mnoho. Pozorní čtenáři mě asi naleznou v alegoriích dalších básniček, díky bohu i těch současných. Jejich jména ovšem zveřejním až v příštím díle Antologie Divokého vína...

L. H.

Fotografie na obálce Pavel Hudec Ahasver

www.sloart.cz

ISBN 978-80-7209-897-2 (Nakladatelství Sloart)

ISBN 978-80-7050-000-2 (Národní knihovna ČR)

Literární historie si přála, aby do ní Divoké víno vstoupilo. Dopřála mi otisknout první verše Jiřího Žáčka a vydat první Jirkovu sbírku Ráno modřejší večera. Historie mi dovolila tisknout rudého Karla Sýse, Mistra erotiky. Dějiny si mě vybraly, abych se stal prvním editorem Václava Hraběte. Dějiny ke mně nasměrovaly Petra Cincibucha a kázaly mi publikovat jeho milostnou poezii. Směl jsem otisknout nápis na Petrově náhrobním kameni – Láska je věřit, že láska je. Pod kamenem Petr ještě pochován není. Historie do Divokého vína podstrčila Janu Černou alias Honzu Krejcarovou, jež se narodila Kafkově přítelkyni Mileně Jesenské. Dějiny fotografie mě jistě pochválí, že jsem otiskl řadu fotografií Pavla Jasanského a Pavla Hudec Ahasvera. Dějiny kresleného humoru mi nahrály Honzu Vyčítala, Standu Holého, Vladimíra Jirána, Miroslava Bartáka... O těch všech a dalších celkem 212 autorech Antologie Divokého vína vypráví.

L. H.

Literární
časopis
založený
v roce 1964

ANTOLOGIE
DIVOKÉ VÍNO

ANTOLOGIE
1964/2007

sloart

Petr Cincibuch
Miloň Čepelka
Vladimíra Čerepková
Jana Černá - Krejcarová
Jaroslav Holoubek
Stanislav Holý
Václav Hrabě
Pavel Hudec Ahasver
Pavel Jasanský
Vladimír Jiránek
Ladislav Landa
Vladimír Merta
Bohuslav Reynek
Zdeněk Rytíř
Karel Sýs
Jan Vyčítal
Pavel Verner
Jiří Žáček
a 193 dalších autorů
ve vzpomínkách
Ludvíka Hesse

ANTOLOGIE

Literární časopis založený v roce 1964

**DIVOKÉ
VÍNO** 1964
2007

V roce 1964 napadlo studenty gymnázia Na Zámečku v pražské Libni vydávat literární časopis. Příhodně jej pojmenovali Divoké víno. Za různého stupně utajení či slávy vycházelo Divoké víno do konce roku 1971, pak vyšel ještě poetický kalendář pro rok 1972 a první číslo ročníku 1972, jež ovšem zůstalo v zapečetěné tiskárně. Za sedm báječných let publikovalo v Divokém víně 360 autorů většinou básničky a prózu, ale i překlady, fotografie, kreslený humor a grafiku. V roce 2002 nastal zázrak vzkříšení. Divoké víno začalo opět vycházet jako internetový časopis www.divokevino.cz. Vždy devatenáctý den v měsíci lednu, březnu, květnu, červenci, září a listopadu v 00.00 hodin se objeví na internetu nové číslo. Výjimku tvoří číslo 27, jež vyšlo 4. února 2007. Šéfredaktor Ludvík Hess si chtěl 27. číslem udělat radost k šedesátým narozeninám. V 27 internetových číslech Divokého vína se prolínají vzpomínky šéfredaktora na historky šedesátých let a počátku let sedmdesátých proložené konfrontací mladické tvorby významných českých básníků a umělců se současnou tvorbou. Jejich díla se setkávají s básničkami a uměním mladíčků a panen současných. Dochází k prazvláštním setkáním šedesátníků s dvacetiletými a jsou to setkání nejen literární a internetová. Staříci zřídka s mladíky, častěji s mladíci navazují osobní vztahy. Napínavé čtení... Na stránkách 27 čísel www.divokevino.cz publikovalo čtyři stovky autorů, z toho 212 je jich uvedeno v Antologii Divokého vína. Z autorů let 1964–1971 do novodobého internetového časopisu přispívá 31 tvůrců.

Měl jsem spíš požádat někoho zvučného, aby o Antologii Divokého vína něco napsal než se chválit sám. Je velmi nepravděpodobné, že by přítel napsal něco špatného o mé knize vzpomínek. Při jejich psaní jsem zneužil jména a díla 212 básníků, spisovatelů, malířů, humoristů a fotografů, kteří mi svěřili svá díla k publikování. Mnozí z nich mi odhalili svoje nejintimnější místa. Mnohé z nich se nechaly ošálit mými slovy a podlehly mi v milostném omylu – všechny prohlédly a rychle mě zase opustily. Prošel jsem jmenný rejstřík – rovných deset jsem napočítal. S tak kulatým číslem jsem tedy opravdu nepočítal!

A tak se vytvářela literární historie.

Nebýt vzájemného poblouznění nelze vyloučit, že česká literatura mohla přijít o několik skvostů.

Přiznal jsem Zuzanu Čechovou, jak by taky ne, s básničkou mám dvě děti a pět vnuků. Přiznal jsem i její předchůdkyni Nadu Stibitzovou, dokonce jsem otiskl naše svatební fotografie, čtyři Nadiny portréty a akty. Propadl jsem Heleně Pěkné a jejími verši potiskl metrky papíru, čímž daleko předčila milou Oldřišku Svobodovou. Připustil jsem, že i Vladimíře Čerepkové se zalíbilo sdílet lůžko s mojí psicí Creou. Popsal jsem veselou historku o zájezdu s Michaelem Janíkem a Mirkem Palečkem do Bruntálu a přiznal jsem, že mne do toho města přivedla touha po Dádě Janušové. Potvrdil jsem, že Dáša Havránková znamenala v mém životě mnoho. Pozorní čtenáři mě asi naleznou v alegoriích dalších básniček, díky bohu i těch současných. Jejich jména ovšem zveřejním až v příštím díle Antologie Divokého vína...

L. H.

Fotografie na obálce Pavel Hudec Ahasver

www.sloart.cz

ISBN 978-80-7209-897-2 (Nakladatelství Sloart)

ISBN 978-80-7050-000-2 (Národní knihovna ČR)

Literární historie si přála, aby do ní Divoké víno vstoupilo. Dopřála mi otisknout první verše Jiřího Žáčka a vydat první Jirkovu sbírku Ráno modřejší večera. Historie mi dovolila tisknout rudého Karla Sýse, Mistra erotiky. Dějiny si mě vybraly, abych se stal prvním editorem Václava Hraběte. Dějiny ke mně nasměrovaly Petra Cincibucha a kázaly mi publikovat jeho milostnou poezii. Směl jsem otisknout nápis na Petrově náhrobním kameni – Láska je věřit, že láska je. Pod kamenem Petr ještě pochován není. Historie do Divokého vína podstrčila Janu Černou alias Honzu Krejcarovou, jež se narodila Kafkově přítelkyni Mileně Jesenské. Dějiny fotografie mě jistě pochválí, že jsem otiskl řadu fotografií Pavla Jasanského a Pavla Hudece Ahasvera. Dějiny kresleného humoru mi nahrály Honzu Vyčítala, Standu Holého, Vladimíra Jirána, Miroslava Bartáka... O těch všech a dalších celkem 212 autorech Antologie Divokého vína vypráví.

L. H.

Literární
časopis
založený
v roce 1964

ANTOLOGIE DIVOKÉ VÍNO 1964/2007

sloart

Petr Cincibuch
Miloň Čepelka
Vladimíra Čerepková
Jana Černá - Krejcarová
Jaroslav Holoubek
Stanislav Holý
Václav Hrabě
Pavel Hudec Ahasver
Pavel Jasanský
Vladimír Jiránek
Ladislav Landa
Vladimír Merta
Bohuslav Reynek
Zdeněk Rytíř
Karel Sýs
Jan Vyčítal
Pavel Verner
Jiří Žáček
a 193 dalších autorů
ve vzpomínkách
Ludvíka Hesse

ANTOLOGIE 1964/2007

Literární časopis
založený v roce 1964

BabyBox

Jiří Žáček

Nápis na hrob novorozence

Zde leží človíček, stár hodinu a čtvrt.
Nikomu neschází, a nejmíň vlastní matce.
Našli ho na skládce. A jenom kmotra Smrt,
jen ta ho k sobě přivinula sladce.

ANTOLOGIE DIVOKÉ VÍNO 1964 2007

V roce 1964 napadlo studenty gymnázia Na Zámečku v pražské Libni vydávat literární časopis. Příhodně jej pojmenovali Divoké víno. Za různého stupně utajení či slávy vycházelo Divoké víno do konce roku 1971, pak vyšel ještě poetický kalendář pro rok 1972 a první číslo ročníku 1972, jež ovšem zůstalo v zapečetěné tiskárně. Za sedm báječných let publikovalo v Divokém víně 360 autorů většinou básničky a prózu, ale i překlady, fotografie, kreslený humor a grafiku. V roce 2002 nastal zázrak vzkříšení. Divoké víno začalo opět vycházet jako internetový časopis www.divokevino.cz. Vždy devatenáctý den v měsíci lednu, březnu, květnu, červenci, září a listopadu v 00.00 hodin se objeví na internetu nové číslo. Výjimku tvoří číslo 27, jež vyšlo 4. února 2007. Šéfredaktor Ludvík Hess si chtěl 27. číslem udělat radost k šedesátým narozeninám. V 27 internetových číslech Divokého vína se prolínají vzpomínky šéfredaktora na historky šedesátých let a počátku let sedmdesátých proložené konfrontací mladické tvorby významných českých básníků a umělců se současnou tvorbou. Jejich díla se setkávají s básničkami a uměním mladíčků a panen současných. Dochází k prazvláštním setkáním šedesátníků s dvacetiletými a jsou to setkání nejen literární a internetová. Staříci zřídka s mladíky, častěji s mladíci navazují osobní vztahy. Napínavé čtení... Na stránkách 27 čísel www.divokevino.cz publikovalo čtyři stovky autorů, z toho 212 je jich uvedeno v Antologii Divokého vína. Z autorů let 1964–1971 do novodobého internetového časopisu přispívá 31 tvůrců.